

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от М.О.Л. ЕГН *****, с адрес **** против наказателно постановление №1/29.03.2021 г., издадено от главен инспектор на ИВВС, с което на основание чл.408а, ал.2 от ЗСВ е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл.175в, ал.1, т.4, във вр. с чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ.

Жалбоподателят твърди, че процесното НП е незаконосъобразно, тъй като е издадено от лице, което не притежава материална компетентност за това. В този смисъл навежда доводи, че ИВСС и в частност главния инспектор, не може да осъществява правомощията, предоставените от Конституцията и ЗСВ, след изтичане на мандата по чл.132а, ал.2 от Конституцията на инспекторите – на 14.03.2020 г., и на главния инспектор – на 09.04.2020 г., включително няма процесуална легитимация да бъде страна по настоящото дело, както и да упълномощава лица да я представляват, доколкото с изтичане на мандата им, правомощията им са прекратени, а взетите решения от главния инспектор са нелегитимни. Позовава се на Решение №13/15.12.2010 г. по к.дело №12/2010 г. на Конституционния съд на Република България. Навежда доводи, че в страната няма действащ инспекторат на съдебната власт, а членовете му заемат постове си в нарушение на закона, доколкото народните представители не са спазили закона, създавайки фактическо положение ИВСС да функционира при изтекли мандати на неговите членове, което не може да доведе до удължаване на мандата на главния и останалите инспектори, тъй като липсват норми в Конституцията, от които да следва това.

Жалбоподателят твърди, че процесното НП е незаконосъобразно, тъй като АУАН е съставен в негово отсъствие, без да са налице условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН, доколкото не е бил надлежно призован или поканен от актосъставителя. Сочи, че са допуснати съществени процесуални нарушения при връчване и предявяване на АУАН, защото никога не е виждал същия и е бил лишен от възможността да упражни правата си по чл.44, ал.1 от ЗАНН, включително и да участва в административно-наказателната процедура при неговото издаване. В този смисъл навежда доводи, че в НП е посочено, че на 08.02.2021 г. АУАН предявен на нарушителя, който отказал да го подпише, удостоверено с подписите на двама свидетели, но АУАН не му е връчван и предявяван на постоянния му и настоящ адрес, при условията на чл.43, ал.3 от ЗАНН, която хипотеза счита за приложима при условие, че АУАН е съставен в негово отсъствие. Сочи, че не е извършено връчване на АУАН от общинската администрация по местоживееене – Район „Илинден“, по постоянния му адрес. Навежда доводи за съобразяване приложението на нормите на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.107, ал.2 от НПК и чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.103, ал.2 от НПК.

Моли съда на посочените основания да отмени процесното НП, като претендира присъждане на направените разноски в настоящото производство.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.И.К. от САК, след приключване на съдебното следствие, моли съда да отмени процесното НП, поради нарушена процедура при издаването му. Навежда доводи, че жалбоподателят е публична личност, но ИВСС не е положил никакви усилия да му връчи АУАН и да му даде възможност да направи възраженията си.

Навежда доводи, че същата по съдържание декларация за имущественото положение на жалбоподателя е представена пред друг орган - КПКОМПИ, при встъпването му в длъжност като общински съветник, като по този начин обществения интерес не е нарушен, доколкото имущественото му състояние е било публично оповестено. Освен това, жалбоподателят е считал, че поради изтеклия мандат, ИВСС не разполага с правомощия и не е следвало да подава декларация пред този орган, а този въпрос е бил неясен за съдилищата, за обществеността, за научните среди, последното наложило и произнасяне на Конституционния съд по този въпрос. Моли да отчете случая като маловажен, с оглед на изложените аргументи.

Процесуалният представител претендира присъждане на разноски в своя полза на основание чл.38 от ЗА, за оказаната безплатна правна помощ на жалбоподателя.

Ответната страна по жалбата, в лицето на АНО – Главен инспектор на ИВСС, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – юрк.Ф.Д., след приключване на съдебното следствие, моли съда да потвърди процесното НП. Оспорва направените от жалбоподателя възражения относно допуснати нарушения при съставяне на АУАН и маловажност на случая, включително и за липса на компетентност на главния инспектор към момента на издаване на НП, което отчита като некореспондиращо на съдебната практика.

По същество навежда доводи, че самото подаване на процесната декларация в законоустановения едномесечен срок от изтичане на една година от загубване на качеството, представлява нарушение, което се осъществява чрез бездействие. Твърди, че поради тази причина жалбоподателят е санкциониран със санкция, в малко по висок размер от предвидения в закона.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено лично на жалбоподателя на 05.05.2021 г., а жалбата срещу него е подадена на 12.05.2021 г., т.е. в законоустановения преклузивен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН за обжалване на НП, считано от датата на връчване,

поради което жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По подадената жалба е образувано АНД №7680/2021 г. по описа на СРС, приключило с решение, с което процесното НП е отменено, като незаконосъобразно. С решение по КАНД №1262/2022 г. по описа на АССГ, постановеното решение по АНД №7680/2021 г. по описа на СРС е отменено, а делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав, със задължителни указания при новото разглеждане на делото за произнасяне по същество по повдигнатия предмет на спора.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

С решение на СК на ВСС по т.22 от Протокол №29 от заседание, проведено на 17.09.2019 г., жалбоподателят е освободен от заеманата длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, считано от датата на вземане на решението.

На 30.10.2020 г., експерт с икономическо образование К.Н. в ИВСС, извършила проверка в база данни на ИВСС, въз основа на която съставила „списък на съдии, прокурори и следователи, чиито декларации за имущество и интереси подлежат на проверка от инспектор С.М., и за които в ИВСС няма данни за подадена в срока по чл.175а, ал.1, т.4 от ЗСВ декларация. В съставения списък фигурирало името на жалбоподателя М.О.Л. съдия в Софийски районен съд, освободен от длъжност, считано от 17.09.2019 г.

Въз основа на така съставения списък, инспектор Л.К. изготвил докладна записка до главния инспектор на ИВСС с вх.№РЕГ-02-639/02.11.2020 г. по описа на ИВСС, към която приложил списъка на експерта с икономическо образование К.Н.. В докладната записка, инспектор К. отразил, че при извършена проверка за подаване в срок на декларации по чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ от съдии, прокурори и следователи, разпределени за проверка от инспектор С.М., е установен един случай на неподадена декларация за имущество и интереси в сроковете по чл.175в, ал.1, т.4 от ЗСВ, а именно: от жалбоподателя М.О.Л. съдия в Софийски районен съд.

Въз основа на данните в докладната записка и приложения към нея списък, компетентно длъжностно лице - Н.Д.Ж., заемаща длъжността: експерт в специализираната администрация на ИВСС, изрично оправомощена със Заповед №3-34/19.02.2020 г. на главния инспектор на ИВСС да съставя АУАН за нарушения по чл.408а-чл.408г от ЗСВ, съставила АУАН №01/14.01.2021 г., в присъствието на двама свидетели при съставяне на акта, против жалбоподателя за това, че не е подал в ИВСС декларация за имущество и интереси по чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ, в срока по чл.175в, ал.1, т.4 от ЗСВ – в едномесечен срок от изтичането на една година от изгубване на качеството, което е основание за деклариране, а именно: от 17.09.2019 г. –

датата, считано от която е бил освободен от заеманата длъжност „съдия“ в Софийски районен съд на основание чл.165, ал.1, т.2 от ЗСВ, съгласно решение на СК на ВСС по т.22 от Протокол №29 от заседание, проведено на 17.09.2019 г. Срокът за подаване на декларацията за имущество и интереси е изтекъл на 19.10.2020 г. /първият присъствен ден след 17.10.2020 г., който е неприсъствен/, като такава не е подадена към момента на съставяне на АУАН, с което е нарушил разпоредбата на чл.175в, ал.1, т.4, във вр. с чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ и е осъществил състава на чл.408а, ал.2 от ЗСВ.

Актосъставителят посочил като дата на извършване на нарушението - 20.10.2020 г., а като място – гр.София, на административния адрес на ИВСС, където декларацията е следвало да бъде подадена.

Актосъставителят посочил като дата на установяване на нарушението - 30.10.2020 г., в хода на извършената проверка в база данни на ИВСС и изготвен списък, приложен към докладна записка от инспектор Л.К. до главния инспектор на ИВСС, в които фигурирало името на жалбоподателя.

АУАН е съставен на 14.01.2021 г., в отсъствие на нарушителя, но след като е бил надлежно поканен да се яви на тази дата за съставяне на АУАН по реда на 40, ал.2, пр.2, във вр. с ал.1 от ЗАНН, с изпращане на нарочни писмени покани на установения постоянен и настоящ адрес, чрез настоящия работодател и Началник на 03 РУ-СДВР. Съставеният АУАН е надлежно предявен на жалбоподателя на 08.02.2021 г., при отказ от негова страна да го подпише и да получи екземпляр от него, удостоверено с подписите на връчителя и един свидетел: Ю.Д.П.. Жалбоподателят не се възползвал от правото да представи писмени възражения пред наказващия орган в законоустановения срок по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на направените констатации в съставения АУАН, компетентно длъжностно лице: главен инспектор на ИВСС, издал процесното НП №1/29.03.2021 г., с което на основание чл.408а, ал.2 от ЗСВ, наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл.175в, ал.1, т.4, във вр. с чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ.

Наказващият орган посочил, че извършеното нарушение е за първи път. Изложил мотиви относно липсата на основания за приложението на чл.28 от ЗАНН, а въз основа на отразената констатация, че жалбоподателят въобще не е подал процесната декларация, нито към момента на съставяне на АУАН, нито към датата на издаване на НП, което разкрива по-висока степен на обществена опасност на извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на нарушение от същия вид, мотивирал и налагането на административно наказание в размер, надвишаващ законоустановения минимум.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетеля Н.Д., които са изцяло в подкрепа на направените в АУАН

констатации, а последните от своя страна намират опора в представените по делото писмени доказателства; както и от приобщените по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; докладна записка от инспектор Л.К.; списък на съдии, прокурори и следователи, чиито декларации за имущество и интереси подлежат на проверка от инспектор С.М., и за които в ИВСС няма данни за подадена в срока по чл.175в, ал.1, т.4 от ЗСВ декларация, изготвен от експерт с икономическо образование К.Н.; кратък Протокол №29 от заседанието на СК на ВСС, проведено на 17.09.2019 г.; справка от БДН с пълни данни за жалбоподателя; покана за явяване за съставяне на АУАН до жалбоподателя, ведно с известие за доставяне; писмо до председателя на СОС за връчване на покана за явяване за съставяне на АУАН на жалбоподателя, ведно с отговор и справка от деловодна система; писмо до Началник на 03 РУ-СДВР за връчване на покана за явяване за съставяне на АУАН на жалбоподателя, ведно с отговор за връчена покана на майката на жалбоподателя на 08.01.2021 г.; Протокол от 14.01.2021 г., съставен от актосъставителя, в присъствие на двама свидетели, относно неявяване на жалбоподателя за съставяне на АУАН на посочената в поканата дата – 14.01.2021 г., при получена покана на 08.01.2021 г. от майката на жалбоподателя, със задължение да му я предаде; уведомление от жалбоподателя до ИВСС от 14.12.2021 г., относно обективната му невъзможност да се отзове на поканата, поради служебна ангажираност на 14.01.2021 г.; писмо от Директор на Дирекция „Секретариат“ на СОС, относно искане за предявяване и връчване на съставения АУАН против жалбоподателя, ведно с екземпляр от изпратения АУАН, надлежно предявен и връчен на лицето, при хипотеза на отказ; докладна записка от актосъставителя до главен инспектор на ИВСС, относно представяне на АНП, образувана въз основа на съставения АУАН против жалбоподателя, за произнасяне по реда на чл.52, ал.1 от ЗАНН; писмо за изпращане на НП, ведно с разписка за връчване; Заповед №3-34/19.02.2020 г., издадена от главен инспектор на ИВСС.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено следното от правна страна:

АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, съгласно представената Заповед №3-34/19.02.2020 г. на главен инспектор на ИВСС, за делегиране на правомощия на актосъставителя да съставя АУАН по чл.408а, чл.408б, чл.408в и чл.408г от ЗСВ, и в изпълнение на делегираните правомощия по закон /по чл.408д, ал.2 от ЗСВ за административнонаказващия орган/, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в давностните срокове по чл.34 от ЗАНН.

С постановеното Решение №12/27.09.2022 г. по к.д. №7/2022 г. на Конституционния съд, задължително за всички държавни органи, граждани и юридически лица по силата на чл.14, ал.6 от ЗКС, е даден отговор на спорния

по делото въпрос при преходното му разглеждане от друг състав, касаещ изтеклия мандат на главния инспектор на ИВСС и на инспекторите. Съгласно даденото задължително тълкуване на разпоредбата на чл.132а от Конституцията, с изтичане на срока за който са избрани, главния инспектор и инспекторите в ИВСС изпълняват своите функции до избиране от Народното събрание на главен инспектор, съответно на инспектори. С оглед на горното, неоснователни се явяват релевираните възражения в жалбата за липса на компетентност на административнонаказващия орган в лицето на главния инспектор на ИВСС да осъществява правомощията, предоставени от Конституцията и ЗСВ, поради изтекъл мандат.

Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице. Релевираните възражения за допуснати съществени нарушения при съставяне, предявяване и връчване на АУАН, не се споделят от съда. По делото са приложени достатъчно доказателства в уверение на това, че разпоредбата на чл.40, ал.2 от ЗАНН е била спазена. Тази правна норма предвижда, че когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. От изпратените писма за връчване на поканата, включително и чрез настоящия работодател и чрез органите на МВР, след като жалбоподателят, макар и известен, не е бил намерен на регистрирания му постоянен и настоящ адрес, явстват многократните опити на актосъставителя да връчи на жалбоподателя нарочна покана за явяване и съставяне на АУАН на 14.01.2021 г. Данните от коментираните писмени доказателства красноречиво говорят, че процесната покана е връчена на жалбоподателя на 08.01.2021 г., т.е. преди посочената в поканата дата за явяване. Фактът, че поканата е връчена на майката на жалбоподателя, с поето от последната задължение да му я предаде, не опорочава процедурата по съставяне на акта в отсъствие на нарушителя, тъй като в ЗАНН няма предвидено императивно изискване тази покана да бъде връчена лично на жалбоподателя, каквото е предвидено само за издадения санкционния акт. Следователно, в случая от съществено значение е обстоятелството, че жалбоподателят е узнал за поканата преди посочената в нея дата за явяване, но въпреки това не се е явил на 14.01.2021 г. в ИВСС за съставяне на процесния АУАН. В уверение знанието на жалбоподателя относно горните обстоятелства, включително и връчване на поканата, е изпратеното лично от него уведомление до ИВСС, с което уведомява за обективната си невъзможност да се отзове на отправената покана за явяване на 14.01.2021 г. в ИВСС и съставяне на АУАН, поради служебната си ангажираност на този ден. Доколкото, обаче, изпратеното уведомление е постъпило в ИВСС на 18.01.2021 г., т.е. четири дни, след обявената дата в поканата, правилно актосъставителят е пристъпил към съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя на 14.01.2021 г., в хипотезата на чл.40, ал.2 от ЗАНН.

Неоснователно е и релевираното в жалбата възражение за допуснато съществено процесуално нарушение при връчване и предявяване на АУАН. Видно от приложеното по делото писмо с изх.№29/15.01.2021 г. по описа на ИВСС е, че съставения в отсъствие на нарушителя АУАН, е изпратен за връчване и предявяване лично на жалбоподателя, чрез съответната служба - председателят на СОС, доколкото към тази дата същият е общински съветник в СОС от „Демократична България-обединение“ /ДА България, ДСБ, Зелено Движение/. От приложеното писмо с вх.№1261/12.02.2021 г. по описа на ИВСС се установява, че процесният АУАН е надлежно предявен и връчен на жалбоподателя, при хипотезата на отказ. Отказът на жалбоподателя да подпише акта и да получи екземпляр от него, са надлежно удостоверени в процесния АУАН - с подписите на връчителя и един свидетел на отказа. С оглед данните от коментираните писмени доказателства, съдът намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение и при предявяване и връчване на акта по реда на чл.43, ал.3, във вр. с ал.2 от ЗАНН, което да е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Налице е съответствие между фактическите констатации и дадената правна квалификация на нарушението в АУАН и НП. На основание събраните по делото доказателства, съдът намира, че е безспорно установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, която принципно не се оспорва от жалбоподателя.

Правилно е приложен и материалния закон. Разпоредбата на чл.175в, ал.1, т.4 от ЗСВ, в редакцията в ДВ, бр.62 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г./, предвижда задължение за съдиите, прокурорите и следователите, да подават пред ИВСС декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от изтичането на една година от изгубване на качеството, което е основание за деклариране. С оглед на длъжността, от чието заемане жалбоподателят е освободен с решение на СК на ВСС - „съдия“, жалбоподателят несъмнено се явява задължено лице да подава декларация по чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ.

Обективни и съответни на данните по делото са описаните в АУАН и НП констатации, че срокът за подаване на процесната декларация от жалбоподателя е изтекъл на 19.10.2020 г., първият присъствен ден след 17.10.2020 г., който е неприсъствен. Една календарна година от загубване качеството на жалбоподателя „съдия“ с освобождаването му от заеманата длъжност на 17.09.2019 г., е изтекла на 17.09.2020 г., а едномесечният срок за изпълнение на задължението за подаване на процесната декларация, считано от изтичане на една година от освобождаване от длъжност на 17.09.2020 г., е изтекъл на 17.10.2020 г. Предвид факта, че 17.10.2020 г. е неприсъствен ден, правилно е посочена като дата на деянието датата 19.10.2020 г., явяваща се първия работен, присъствен ден, след 17.10.2020 г. /неприсъствен/. След изтичане на срока за подаване на декларацията - на 19.10.2020 г., нарушението е довършено. При административни нарушения, чието изпълнително деяние се изразява в бездействие, датата на извършването на

нарушението е денят, следващ установения със закона срок. Следователно, до посочената дата - 19.10.2020 г., декларацията за имущество и интереси е следвало да бъде подадена пред ИВСС от жалбоподателя, в качеството му на задължено лице по смисъла на по чл.175в, ал.1, т.4, във вр. с чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че в срок до 19.10.2020 г., жалбоподателят не е подал процесната декларация пред надлежния орган – ИВСС, със седалище гр.София, от когато е в неизпълнение на законоустановеното задължение.

Не се спори между страните, а и от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява по безспорен и несъмнен начин, че нито в законоустановения срок, нито дори след неговото изтичане, включително и понастоящем, жалбоподателят не е подал пред ИВСС процесната декларация за имущество и интереси. В този смисъл, безспорно е налице извършено от формална страна нарушение на разпоредбата на чл.175в, ал.1, т.4, във вр. с чл.175а, ал.1, т.1 от ЗСВ, което е обявено за административно нарушение и подлежи на санкциониране, съгласно разпоредбата на чл.408а, ал.2 от ЗСВ. Като не е изпълнил задължението си в законоустановения срок, жалбоподателят е осъществил състава на приетата за нарушена разпоредба, както от обективна, така и от субективна страна.

При съобразяване действията на жалбоподателя от обективна страна се налага извод, че нарушението е извършено виновно, при форма на вината - непредпазливост. Същият не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. Съгласно наведените възражения в жалбата, фактът на извършване на вмененото нарушение от обективна и субективна страна, доколкото процесната декларация въобще не е подадена в законоустановения срок пред надлежния орган, се установява по безспорен и несъмнен начин от събраните по делото писмени доказателства, в потвърждение на които са и показанията на актосъставителя.

Наведените доводи от процесуалния представител на жалбоподателя, че последният е подал същата по съдържание декларация за имущество и интереси, но пред друг орган – КПКОНПИ, в друго качество на жалбоподателя - на общински съветник в СОС, и на друго основание, във връзка с новото качество, не обосновават освобождаването му от вмененото задължение със ЗСВ, а именно: в законоустановения срок да декларира имуществото си пред ИВСС, възникнало в случая с факта на освобождаване от заеманата длъжност „съдия“. В тази връзка, както в АУАН, така и в НП, ясно е посочено мястото на извършване на нарушението, а именно: жалбоподателят не е изпълнил задължението си да подаде в законоустановения срок процесната декларация в гр.София, на административния адрес на органа, пред който е следвало да я подаде, а именно: пред ИВСС, който е натоварен от законодателя с функция да проверява дейността на органите на съдебната власт, включително да

извършва проверки за почтеност и конфликт на интереси, както и на имуществените декларации на съдии, прокурори и следователи.

Съдът намира за неоснователно направеното възражение в жалбата, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Касае се за нарушение на просто извършване, от категорията на т.нар. формални нарушения, което се осъществява чрез бездействие, а именно: не подаване на декларация в предвидения от закона срок. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в специалния закон задължения на субекта на отговорност, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат, и трае докато бъде установено или преустановено. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди. Приложението на чл.28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а въз основа на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай, нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаване прозрачността в публичната сфера относно имуществото и интересите на лицата, заемали висши публични длъжности. Жалбоподателят въобще не е подал декларация, дори и след изтичане на законоустановения срок. Става въпрос за един продължителен период на бездействие от страна на задълженото лице /около две години и пет месеца/, през който защитените от този закон обществени отношения несъмнено са били засегнати, и то с достатъчен висок интензитет, даващ основание на съда да приеме, че същото следва да бъде санкционирано по административен ред.

Наведените доводи за извършване на нарушението на фона на оспорената от жалбоподателя компетентност на ИВСС, поради изтекъл мандат, не е от естество да оправдае продължилото и продължаващо и понастоящем бездействие. Жалбоподателят не ангажира никакви доказателства относно причините да не подаде процесната декларация в законоустановения срок, включително и след неговото изтичане. Само по себе си бездействието на жалбоподателя през един продължителен период от време е отегчаващо обстоятелство, което изключва възможността деянието да бъде квалифицирано като маловажен случай. Горното обстоятелство, обаче, правилно е било взето предвид от наказващия орган при определяне размера на административното наказание, като отегчаващо отговорността на жалбоподателя, с налагане на административно наказание глоба в размер малко над законоустановения минимум от 300 лева, а не към предвидения максимум, а именно: глоба в размер на 400 лева, при отчитане на само на едно смекчаващо отговорността обстоятелство, а именно: че нарушението е извършено за първи път от жалбоподателя.

Поради гореизложеното, съдът намира, че в случая е неприложима

нормата на чл.28 от ЗАНН. Като не е приложил посочената разпоредба, административнонаказващият орган правилно е приложил материалния закон и е издал правилен и законосъобразен санкционен акт, който следва да бъде изцяло потвърден.

По разноските:

Разноски се претендират и от двете страни, но с оглед изхода на делото, претенцията на ответната страна в горния смисъл се явява основателна. Съгласно чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП, което от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредбата, възнаграждението за защита в производството по ЗАНН е от 80 до 150 лева. В настоящото /въззивно/ производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. Делото е разгледано в едно съдебно заседание, в което е разпитан един свидетел, като същото не представлява фактическа и правна сложност. При това положение, справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния предвиден размер в Наредбата. Разноските следва да се присъдят в полза на ИВСС, със седалище гр.София.

Водим от горните мотиви, съдът